F. Kamov A. Kudrianski A. Khait

Hãy đợi đấy!

BỘ TRUYỆN TRANH NỔI TIẾNG THẾ GIỚI VỀ
CUỘC ĐỐI ĐẦU LÝ THÚ GIỮA GÀ SÓI VÀ CHÚ THỎ THÔNG MINH

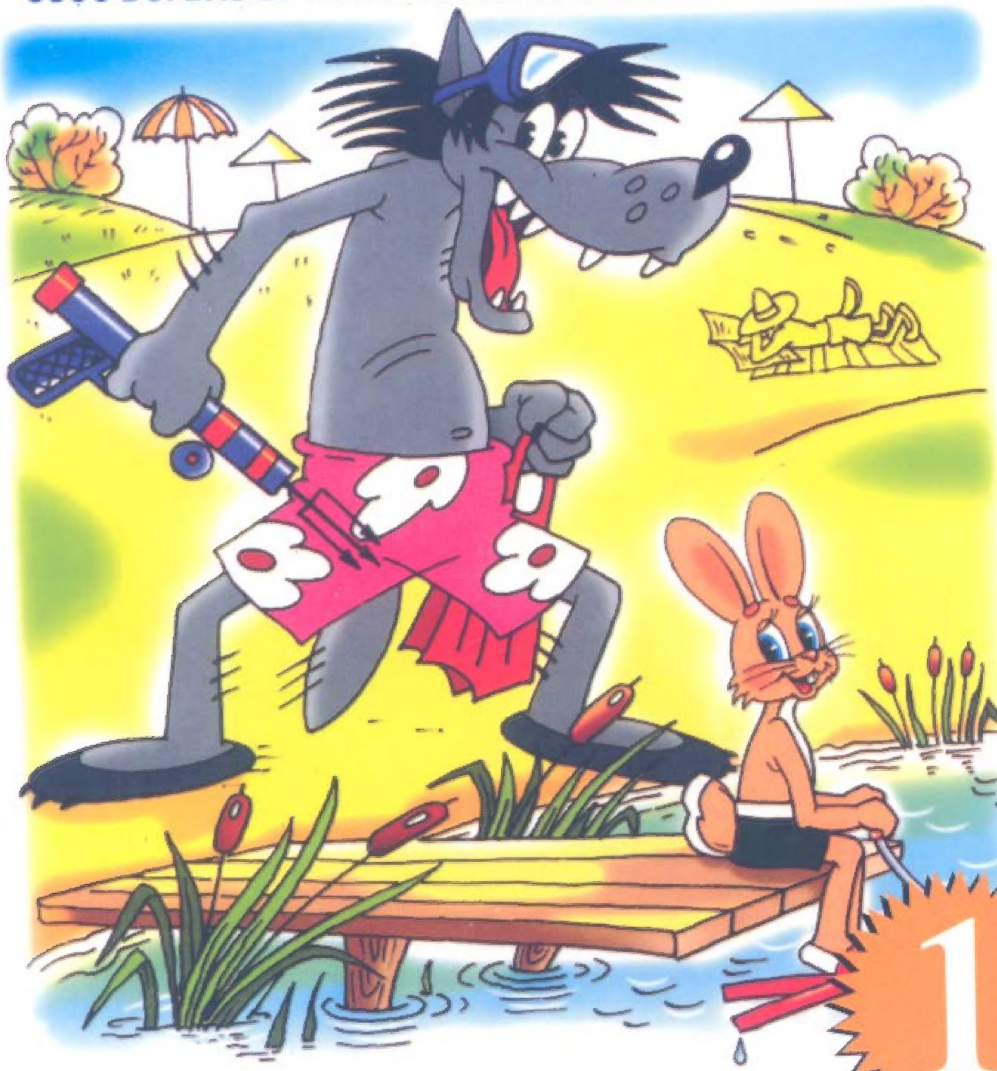

1

First News®

VHSG NHÀ XUẤT BẢN VĂN HÓA SÀI GÒN

F. Kamov A. Kudrianski A. Khait

Hãy đợi đấy!

1

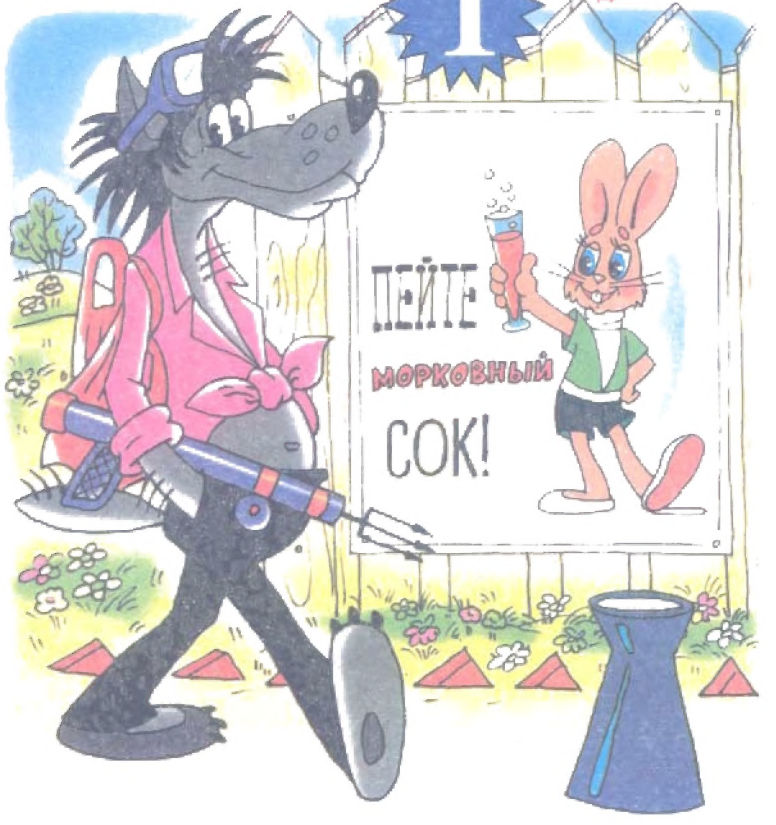

First News

Người dịch: Anh Cói

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HÓA SÀI GÒN

HÃY THƯỞNG THỨC MÓN NƯỚC CÀ RỐT!

Hôm đó, Sói mặc một cái áo màu hồng để hở ngực, con chiếc quần ống loe dài quét đất. Sói đạo phố trong tâm trạng hết sức chán chường với điếu thuốc phì phèo trên môi.

Só la đã đến giờ ăn tối mà Soi ta vẫn chưa kiếm được miếng gì để lót dạ cho bữa sáng!

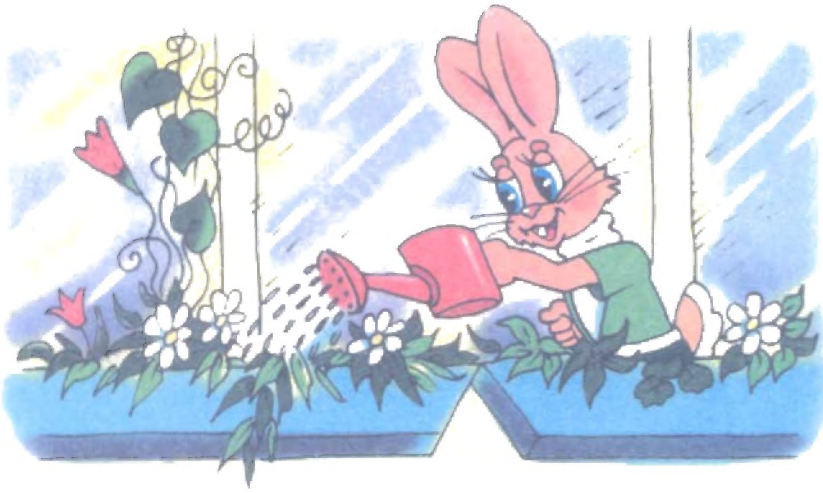

Tạch! Tạch!...

Ngước nhìn lên, Sói nhận ra Thỏ đang tưới cây.

Sói lu lại...

Địch thị la Thỏ! Người quen cũ của ta đây rồi! Thỏ nhỏ nhắn, xinh xắn đang đứng trên ban công tưới cây.

"Không sao, tý nữa ta sẽ cho ngươi tha hồ tưới!"

Sói mừng rơ khi nhìn thấy một sợi dây phơi quần áo gần đây.

Sói vội vàng giật sợi dây xuống, cuộn nó lại, chân dẫm bừa lên những bộ quần áo sạch sẽ đã bị xổ tung, vương vãi khắp nơi để lấy đà tung sợi dây lên cao...

Một, hai... ba!

Sợi dây bung ra và quấn chặt vào cột ăng-ten.

Sói giật giật sợi dây để kiểm tra.

Chắc lắm! - Sói tự nhủ và mỉm cười khoái trá.

Hai tay Sói đu vào sợi dây và từ từ leo lên. Miệng Sói nghêu ngao huýt sáo, lòng rất hạnh phúc vì sắp bắt được Thỏ.

Thỏ nào hay biết chuyện gì đang sắp sửa xảy đến với mình. Tưới hoa xong, Thỏ tiếp tục công việc tỉa cành.

Đang nâng niu những bông hoa mới nở, cẩn thận tỉa bỏ những cành khô, Thỏ chợt ngạc nhiên khi thấy một sợi dây đong đưa trước mặt mình.

- Cái gì thế này? Sợi dây nào đây? Thôi, cắt đi cho xong! - Thỏ lẩm bẩm.

... Và đưa kéo cắt ngay một nhát.

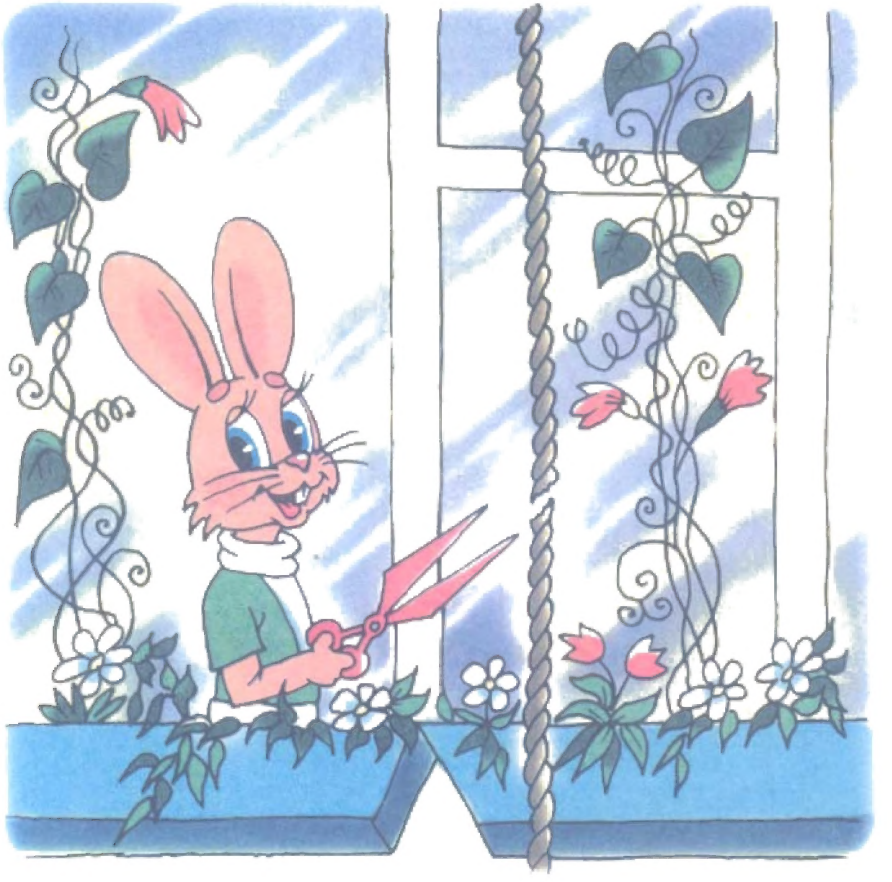

- Uych!

Sói rơi bịch từ trên cao xuống. Suýt nữa thì gãy cổ.

Cũng còn may! Khi ấy có một chiếc mô-tô ba bánh của cảnh sát chạy ngang qua. Sói rơi ngay xuống thùng xe. Thật hú vía!

Sói tức tối, hai tay đập thùm thụp vào ngực, miệng hét lớn:

- THỎ, HÃY ĐỢI ĐẤY!

Một bữa nọ, Sói hớn hở ra sông mong kiếm được thứ gì đó cho bữa trưa. Sói bước đi trong tâm trạng hết sức thoải mái, tay cầm súng săn có chĩa ba dùng để săn bắt dưới nước.

Lúc này, trong đầu Sói đang hiện lên món cá chép chiên giòn ngon tuyệt.

Bỗng Sói trố mắt:

- Ai thế kia? Cái gì thế này?!

- A, thì ra là Thỏ! Chú may đây rồi!

Nhưng Sói đã nhầm. Đó chỉ là một tấm bảng quảng cáo có hình Thỏ với dòng chữ:

"Hãy thưởng thức món nước cà rốt!"

Trên tấm bảng có vẽ hình một chú Thỏ đang cầm một ly nước cà rốt, tươi cười chìa ra như mời gọi làm Sói đột nhiên thấy thèm rỏ nước dãi.

Sói đang đói lắm! Nó không những thèm uống nước cà rốt mà còn thèm cả thịт Thỏ nữa.

Nghĩ là làm, Sói liền cúi xuống nhặt một viên gạch định ném. Nhưng Sói lại nghĩ:

"Việc gì phải làm thế chứ! Sẵn súng đây, ta sẽ cho Thỏ một phát!"

Thế là Sói lùi lại mấy bước, giơ súng lên... và...

Phụt!.....

Sói đã nhằm thẳng vào Thỏ, cố sức bắn một cách dứt khoát từ khoảng cách chừng ba mét. Chắc chắn là Thỏ không thể nào thoát được cú bắn này!

- Trúng rồi! Ngay phát đầu tiên nhé! Tiêu đời rồi nha em! - Sói reo lên, tỏ vẻ khoái chí lắm.

Thế nhưng khi *"tom"* Thỏ thì Sói không tài nào rút mũi chìa ra được. Sói cố sức kéo... rồi giật thật mạnh, nhưng vô ích! Cây chìa ba cứ đính chặt.

- Đồ quỷ tha ma bắt! - Sói rủa thầm tức tối.

Bực mình, Sói đạp cả hai chân vào hàng rào, cố sức kéo... Và...

- Rầm!

Sói bị hàng rào đổ sập lên người. Đầu cây chĩa ba đâm vào ngực.

Sói đau lắm, nhưng vẫn cố kịp gào lên:

THỎ! MÀY, HÃY ĐỢI ĐẤY!

Con Thỏ thì vẫn vô tư, không hề hay biết Sói ta đang tìm mình để ăn thịt. Chú thản nhiên thả bộ dọc theo bờ biển và ngắm cảnh.

- Thỏ kìa rồi! - Sói mừng rỡ reo lên khi nhìn thấy Thỏ từ đằng xa.

Chú Thỏ nhỏ nhắn đang ngồi trên cầu tàu. Bộ lông của chú mới mượt làm sao! Thỏ đang ngồi trong tư thế hai chân buông thõng, đung đưa, xem chừng thích thú lắm.

Mải trôi theo dòng suy nghĩ nên chú không hề hay biết Sói ta đang rình rập phía sau.

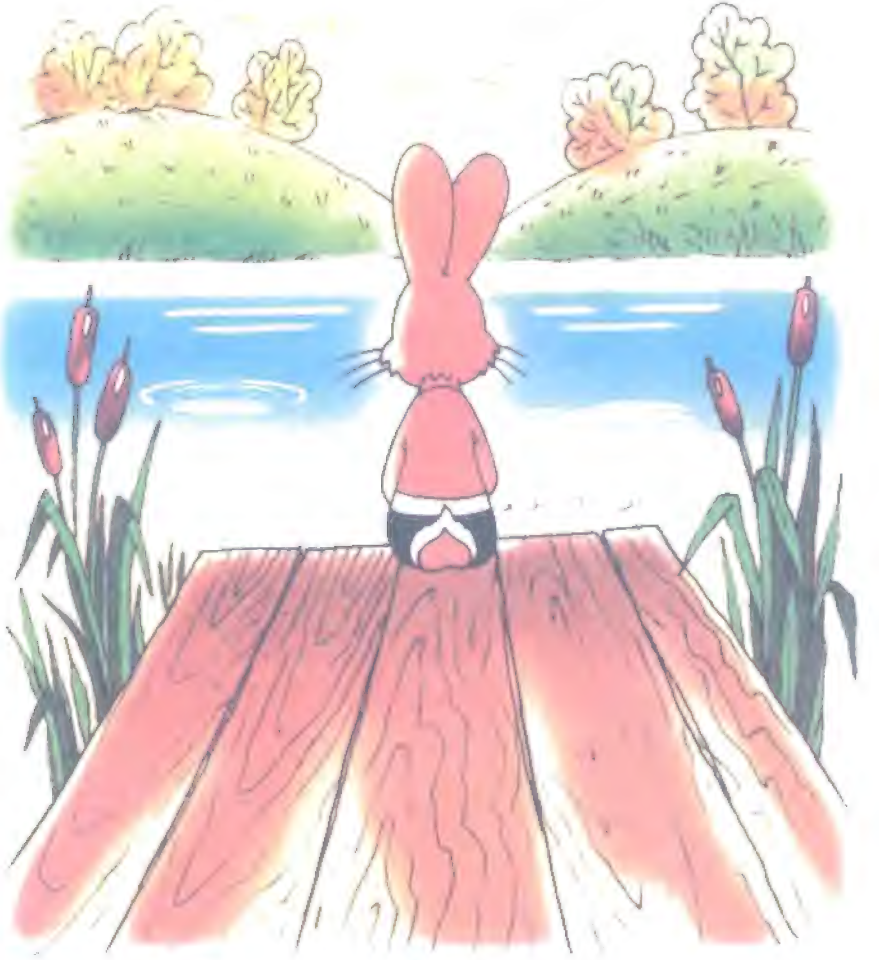

Sói nhẹ nhàng, bước từng bước một, tiến về phía Thỏ và định choàng tay ôm lấy Thỏ. Sói lí hửng khi nghĩ đến bữa tiệc với món thịt thỏ ngon lành.

- Ta chộp được chú mày rồi nhe! - Sói mừng rỡ thốt lên.

Nhưng không kịp rồi! Thỏ vụt khỏi tay Sói chỉ trong tích tắc.

Sói nhìn theo miếng mồi ngon, tiếc rẻ!

Thì ra, Thỏ đang ngồi chờ chiếc ca nô kéo đi để chơi trò lướt ván. Lúc Sói định vồ lấy Thỏ cũng là lúc chiếc ca nô nổ máy lao đi và kéo Thỏ đi theo.

Thỏ thích thú biểu diễn màn lướt sóng nghệ thuật.

Lúc giơ chân bên này! Lúc giơ chân bên kia!

Có lúc lại lộn mấy vòng làm kiểu.

Thỏ cứ thế lướt nhanh trên mặt nước, biểu diễn biết bao nhiêu là động tác đẹp mắt.

"Không sao! Cứ lướt đi chú mày! Bây giờ ta sẽ cho chú mày một phát. Một phát thôi là chú mày tiêu đời nhà ma!" - Sói nhủ thầm trong khi nằm xuống bãi cát.

Nó cẩn thận nâng khẩu súng lên và nhắm vào Thỏ. Nín thở trong giây lát.... Sói bóp cò.

- Vút!

- Hà hà! Thế là trúng rồi nhé! Tiêu đời chú mày rồi. Vĩnh biệt Thỏ!

- Bựt!

Mũi chìa ba lao vút đi và đâm thẳng vào sợi dây mà Thỏ đang nắm. Thỏ mất thăng bằng, loạng choạng và té xuống nước.

Sói đắc ý, cười nắc nẻ:

- Ha ha! Ta sẽ tóm được chú may ngay bây giờ!

Nhanh như chớp, Sói cho vòi thở vào miệng, kéo kính lặn xuống và lao nhanh xuống sông.

Nhờ có cái ống thở mà Sói cứ rẽ nước bang bàng.

Sói đã nhìn thấy chân của Thỏ. Hắn có cảm giác như Thỏ đang ở ngay phía trước mặt mình, chỉ cần với tay ra một cái là tóm được ngay.

- A, ha ! Tóm được chú mày rồi nhé!

Sói nhanh tay chụp lấy. Nhưng khốn nỗi đó không phải là chân Thỏ mà là chân Vịt.

Chú Vịt bị thóp chân bất ngờ, giãy giụa liên tục. No không hiểu chuyện gì đang xảy ra cả.

- Ai thế này? - No mở to mắt, ngơ ngác nhìn Sói.

- Chết thật!

Tức giận, Sói thả chú vịt ra và tiếp tục lặn.

Cái ống thở lại tiếp tục rẽ nước.

Một chú chim bay ngang qua nhìn thấy ống thở tưởng là cành cây, liền nhủ thầm:

"Hay quá! Mình đang mỏi cánh. Mình dừng lại nghỉ ngơi tý đã!" - và chú ta liền sà xuống.

- Ồ! Cái *"cành cây"* mới lạ lùng làm sao! Nó dập dềnh và thậm chí còn thở phì phò nữa.

Thì ra Sói ta đang loạng choạng vì nghẹt thở. Số là chú chim đậu che kín miệng ống thở của Sói.

Đến lúc này Sói không còn đầu óc nào mà nghĩ đến Thỏ nữa. Điều quan trọng lúc này là phải cứu sống chính mình trước đã.

Sói cố vùng vẫy. Hai chân quờ quạng, hai tay đập nước thật mạnh mong có thể thoát chết.

- Cứu! Cứu với! - Sói gào lên thất thanh.

Nhưng càng gọi càng thất vọng. Chẳng có ai đến cứu Sói cả. Lúc này, Sói thật sự đã kiệt sức lắm rồi.

Chiếc ca nô cứu sinh rẽ sóng lao tới.

Nhưng chú gấu cứu hộ nhanh chóng kéo Sói lên và dốc hết nước trong người Sói ra. Sau đi được hô hấp nhân tạo, Sói bắt đầu tỉnh lại.

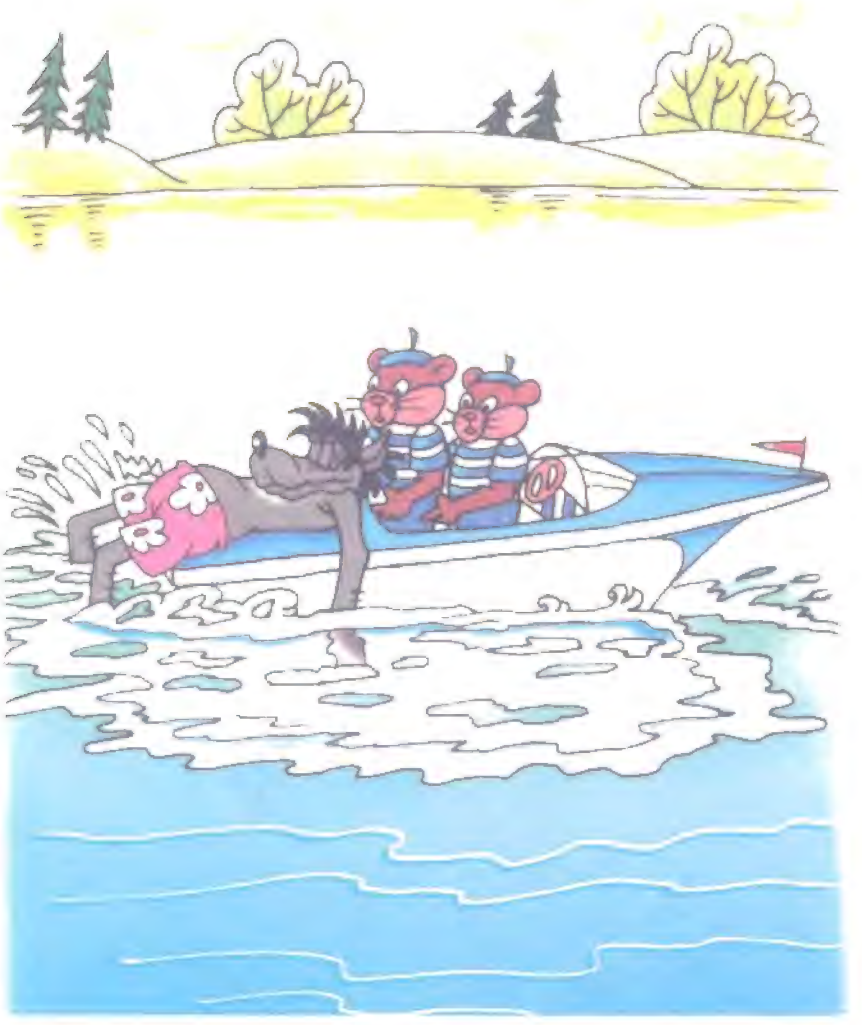

- Um! Um!

Khi nhìn thấy Thỏ bơi ở đằng xa, Sói vung chân đạp hai chú gấu cứu hỏ khỏi chiếc ca nô.

... và lập tức vung dây, vô lấy tay lái và rồ hết ga hòng đuổi kịp Thỏ.

- Bây giờ thì cọ ma chay đăng trời nhé Thỏ!

Đến lúc tưởng chừng như chộp được Thỏ thì Thỏ nhanh trí hít một hơi dài... và lặn mất tăm.

Soi tức tối gầm gừ:

- Hừm, mày hả Thỏ. Đừng hòng thoát khỏi tay ta!

Chiếc ca nô bay sượt qua đầu Thỏ và lao vọt lên bờ với một tốc độ kinh hoàng.

Nó vút qua bãi tắm, xuyên qua một cái đu, chọc thủng bờ rào.

Giờ đây, chiếc ca nô đang trượt dài trên một con lộ. Sói lái chiếc ca nô lạch qua tất cả mọi chướng ngại trên đường một cách sành điệu.

Cuối cùng Sói cũng có thể lên bờ một cách an toàn.

Trong khi đó, Thỏ đã lên bờ từ lâu. Thỏ đang nằm phơi nắng dưới gốc cây, miệng nhóp nhép quả mận, trông chừng thích thú lắm!

Sói nhe nhăng treo lên cành cây, thả chiếc thòng long xuống để bắt Thỏ.

Con Thỏ vẫn cứ nhởn nhơ như không có chuyện gì xảy ra.

Hết mận, Thỏ lại lôi ra một túi đào. Vừa ăn, Thỏ vừa tung các hạt đào lên trời.

Thật không may, hạt đào đó lại trúng ngay vào trán của Sói – lúc ấy đang ngồi ngay phía bên trên.

- Ôi!

Sói ngã nhào. Cái thòng lọng quấn ngang bụng Sói và treo hắn ta lơ lửng.

Cành cây không chịu nổi sức nặng của Sói, cong quặt xuống như muốn gãy. Sói nhìn xuống hoảng hốt.

Thỏ dũng dỉnh thu dọn và đi mất. Gia đình nhà Nhím chậm chạp bò đến và tụ hội ngay chỗ Thỏ vừa nằm.

"Ôi! Rơi xuống đó bây giờ chỉ có nước chết mà thôi!", Sói kêu lên thất thanh:

Cứu tôi với!

Rắc. rắc...

Sói rơi uỵch xuống đúng vào chỗ lũ nhím đang nằm. Mình Sói bị những cái lông nhọn hoắt của Nhím gai vào.

Sói kêu lên đau đớn khi gỡ từng cái một.

- Oai! Oai!

Xong xuôi, Sói vội vàng chạy về phía bãi tắm. Sói thoáng nhìn thấy Thỏ ung dung bước lên cầu nhảy.

Sói mừng rỡ, reo lên:

- A hoa ra chú may đang ở đây!

- Một, ... hai, ... ba!

Thỏ nhún người lấy đà... và nhảy xuống rất điệu nghệ...

Trong Thỏ như một chú chim én đang chao liệng trên mặt nước vậy.

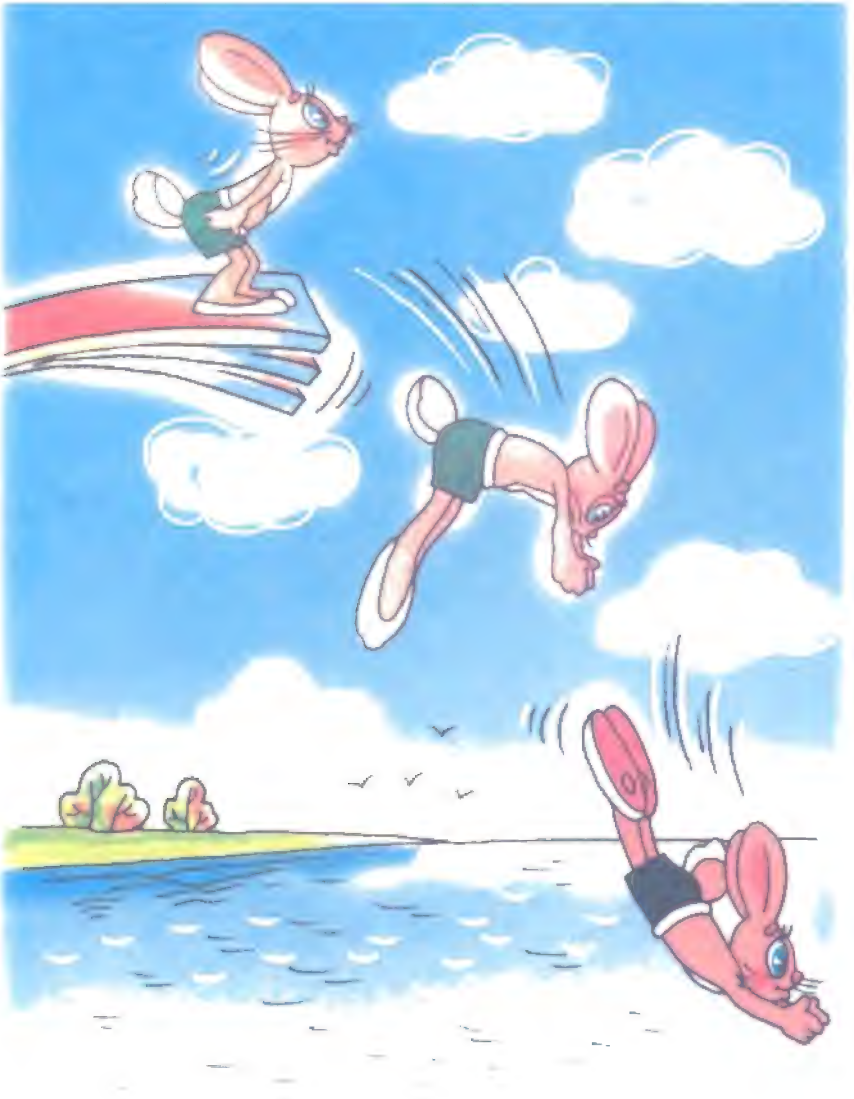

Thấy thế, Sói cũng nhún người để nhảy xuống theo Thỏ.
Nhưng hắn ta không may bị thành cầu bật ngược trở lại...

... Sói rơi bịch xuống bãi tắm, nằm bất động.

Cạnh đó, chị Lợn đang ngồi tắm nắng cùng với một chú Thỏ đồ chơi làm bằng cao su.

Sói mắt nhắm mắt mở lầm tưởng là Thỏ, thầm nghĩ:

"Thì ra là chú mày đang ở đây! Làm ta uổng công đi tìm nãy giờ. Lần này chú mày chạy đâu cho thoát!"

Sói vung tay giáng cho Thỏ một đòn chí mạng.

... Bốp!

Chú Thỏ bằng cao su nổ tung. Những mảnh cao su vãng tung tóe khắp nơi.

- Thế này là thế nào? Thỏ ma cũng nổ sao?

Sói không tài nào hiểu nổi chuyện gì đang xảy ra.

Sợ quá, Sói ba chân bốn cẳng bỏ chạy thục mạng.

Khi đang chạy như thế, Sói chợt nhìn thấy Thỏ đang ngồi một mình ở cầu tàu.

- Đây mới đúng là Thỏ bằng xương bằng thịt!

Sói đột ngột dừng lại, đến bên Thỏ và dụ dỗ:

- Ôi! Chu may dễ thương qua đi mất! Cho anh hon chu may một cái nào!

Thỏ không có biểu hiện gì là sợ sệt cả. Chu vẫn thản nhiên mỉm cười với Sói.

Thì ra... Thỏ đã dự tính trước.

Khi chiếc ca nô vừa bắt đầu nổ máy, Thỏ nhanh tay quăng cái thòng lọng vào cổ Sói. Chiếc thòng lọng rơi tuột qua đầu Sói, thắt ngang người hắn.

Sói chưa kịp làm gì thì đã bị chiếc ca nô kéo phăng đi.

Thỏ đứng trên cầu tàu, cười khoái chí.

Sói bị kẹo xênh xếch trên mặt nước nhưng vẫn cố ngoảnh lại nhìn Thỏ. Hai tay vung năm đấm lên, dữ dội, miệng gào lớn:

- NÀY THỎ! HÃY... ĐỢI... ĐẤY!

ẢO THUẬT LÀ THẾ ĐẤY...

Công viên Văn Hóa đang diễn ra lễ hội nên khung cảnh ở đây được trang trí rất đẹp mắt. Pháo hoa đầy màu sắc, tiếng kèn trong vang lên khắp nơi. Trông mới vui nhộn làm sao!

Sói ta cũng đi dự hội với tâm trạng vô cùng phấn chấn. Vai đeo cây đàn ghi ta, mình khoác áo hồng, cổ lủng lẳng chiếc khăn màu vàng sặc sỡ. Sói tha bộ giữa dòng người trẩy hội.

Sói ngồi xuống một cái ghế đá đã có mấy con thú ngồi trước đó. Hắn cứ chảo điều nghe và lia mông gạt lũ thú ra khỏi ghế.

Cả bọn con thú bị đạt vào một góc trông thật tội nghiệp!

Xong, Sói sửa lại tư thế ngồi và lôi chiếc ghi ta ra gảy, trông như một nghệ sĩ thực thụ:

"Ta - ram - ta- ram - tam - tam..."

Đột nhiên, Sói nhìn thấy Thỏ.

Ai thế nhỉ?

- Không lẽ lại là Thỏ!

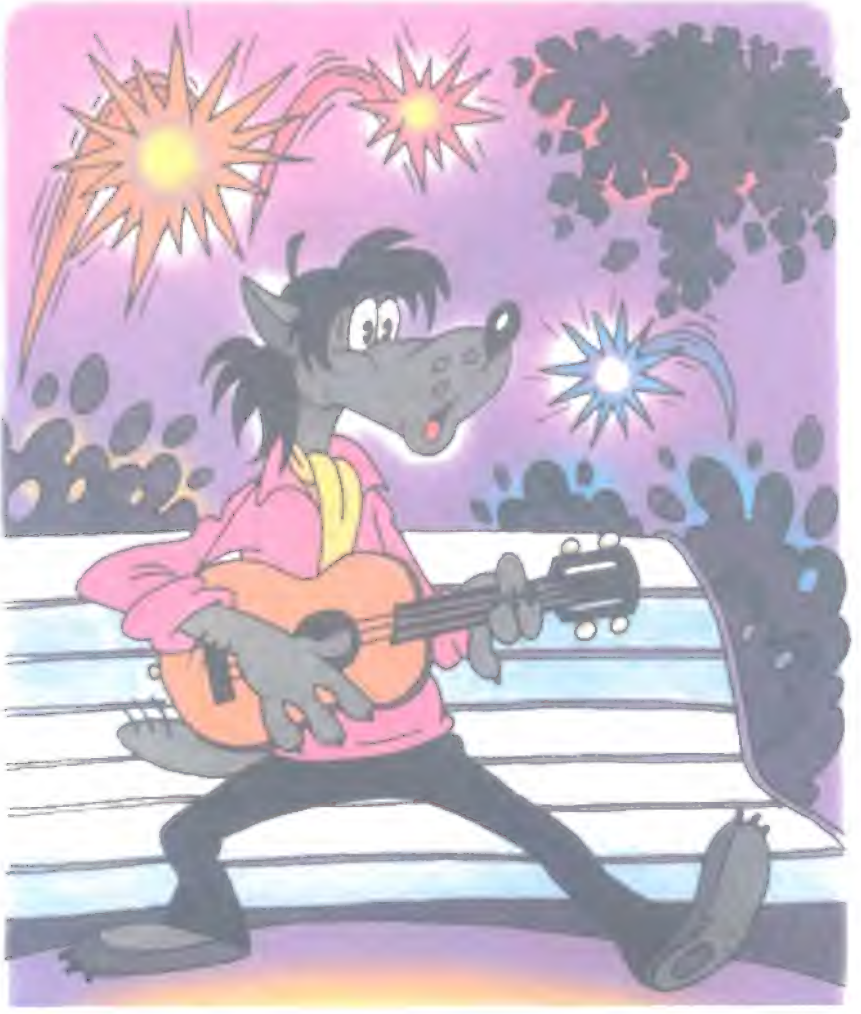

Thì ra, Thỏ cũng đi dự hội.

Trông bộ dạng của Thỏ mới đáng yêu làm sao. Trống trước ngực, may quả bong bay phất phơ theo điệu nhạc. Từng bước chân của Thỏ nhịp nhàng theo nhịp trống.

Thỏ mải mê đánh trống nên không hề để ý gì đến xung quanh, thậm chí còn không biết đến sự hiện diện của Sói nữa!

Sói lập tức cất ngay cây đàn và lặng lặng bước theo Thỏ. Hắn ta cũng bắt chước đi theo nhịp trống.

Phía trước là một đoàn đường tối om om.

Khi vua khuat anh den. Soi lien di Tho vao mot goc cay o gần đây

Soi giơ hai tay len va ha to mieng dinh vo lay Tho.

Bị bat ngo. Tho giật mình hot hoang: *"Minh phai lam oi bay giờ?"*

"A.. "

Nhanh như chớp. Tho tong mot cai bong bay vao cai mieng đang ha to của Soi.

Sói nuốt phải quả bóng, từ từ bay lên cao.

Vừa lúc đó, bác Gấu tình cờ đi ngang qua. Bác đang đọc báo nên không chú ý đến xung quanh lắm.

Thỏ vội chạy theo, dùi sợi dây buộc quả bóng vào tay bác Gấu.

Bác Gấu cứ thế bước đi, kéo theo Sói đang bay lơ lửng phía sau như đang kéo theo một trái bóng vậy.

ОСТОР
СМЕР

Bác Gấu đi ngang qua một cây cột điện.

Trên cây cột điện có vẽ **hình cái đầu lâu gạch chéo,** báo hiệu nguy hiểm!

Muốn an toàn thì phải tránh xa cái cột điện ấy ra.

Sói cố ne cây cột điện nhưng không thể được.

Bị điện giật. Sói gào lên thất thanh:

- Ôi, trời ơi!

- Bùm!

Cũng may là trái bóng trong bụng Sói nổ tung. Hắn rơi bịch xuống đất làm cây dàn ghi ta bị vỡ vụn. Sói giận dữ gào to:

- **NÀY THỎ! HÃY ĐỢI ĐÂY!**

Tại sân khấu ca nhạc tạp kỹ, ảo thuật gia Mèo đang trình diễn tiết mục của mình. Trong chú thật bảnh bao trong chiếc áo đuôi tôm màu đen, bên trong là chiếc áo sơ mi màu trắng với một cái nơ màu đỏ.

Ảo thuật gia Mèo cầm tấm khăn choàng màu tím đưa qua đưa lại trên cái mũ màu đen trong không.

Tiếp đến, Mèo trùm tấm khăn choàng lên trên chiếc mũ bằng những động tác rất điệu nghệ.

Chớt Mèo vung tay giật tung tấm khăn ra và hô to:

- Ùn-ba-la. biến!

Trong chiếc mũ nhú lên hai cái tai.

Khán giả trầm trồ.

Những tràng pháo tay vang lên ...

Nhà ảo thuật gia Mèo nam lấy hai cái tai và lôi ra khỏi mũ.

- Ô! Một chú Thỏ!

Thỏ hươ hươ chân, đạp tứ tung.

- A! - Sói cũng kinh ngạc không kém khi nhìn thấy Thỏ trên sân khấu.

Sói đang ngồi ở hang ghế đau, mắt chăm chú nhìn lên sân khấu, luôn miệng khen:

- Tài thật! Chú Thỏ mới ngoan lanh lam sao!

Ảo thuật gia Mèo lại thả Thỏ vào mũ và lấy khăn trùm lên rồi đọc liền mấy câu thần chú:

- Um ba-la, biến!

Ai cũng đoán được rằng khi kéo khăn ra thì Thỏ đã biến mất.

Nhưng Sói không thể để cho Thỏ biến mất một cách dễ dàng như thế được.

- Sao lại biến mất được cơ chứ! - Sói làm bầm.

- Không! Nhất định là không!

Sói gầm lên và nhảy phắt lên sân khấu, ôm lấy cái mũ trùm khăn rồi liền chạy thẳng một mạch ra ngoài.

Sói ôm chiếc mũ chạy đến một nơi tối om, không có đèn điện mà chỉ có ánh trăng mờ mờ ảo ảo.

Nó than trong đất cái mũ xuống một gốc cây và cũng bắt chước dọc than như một ảo thuật gia thực thụ. Rất điệu nghệ. Sói giật tung tấm khăn ra.

Nó sung sướng thấy đọc tại Thọ.

Giọng nói của Sói mới nhẹ nhàng làm sao:

- Mời em ra chơi! - Sói vừa nói vừa nắm lấy tai Thỏ lôi lên. Nhưng khốn nỗi lúc này không phải là tai Thỏ nữa mà là hai dải đăng-ten dài vô tận.

Sợi kéo mãi, kéo mãi mà vẫn không hết.

Hai dải đăng-ten đa chất thanh dong dưới chân Sói mà chẳng thấy Thỏ đâu cả. Sói tức tối lắm.

- Hừm! Hừm!

Tức giận, Sói ném cái mũ đi thật xa cho khuất mắt. Thế nhưng không hiểu sao cái mũ như một chiếc boomerang cứ quay lại chụp lên đầu Sói.

Dường như nó không muốn rời Sói lấy nửa bước.

Sói điên tiết, tìm lấy cái mũ ném xuống đất rồi dồn hết sức lực đưa chân đạp mạnh lên.

- Bục!

Cái mũ bị rách toạc ra.

Một đám khói bốc lên. Sói bị nhuộm đen cả người, chỉ còn đôi mắt hiện ra sáng rực, anh lên sư hãn hoe, tức giận.

Sói vung tay múa chân gào lớn:

- NÀY, THỎ! HÃY ĐỢI ĐẤY!

Một bữa nọ, ở trong công viên, trong tiếng nhạc nhộn nhịp. Sói đang đung đưa trên cái vòng quay khổng lồ với chiếc ống nhòm trên tay, chăm chú nhìn quanh xem Thỏ đang ở đâu.

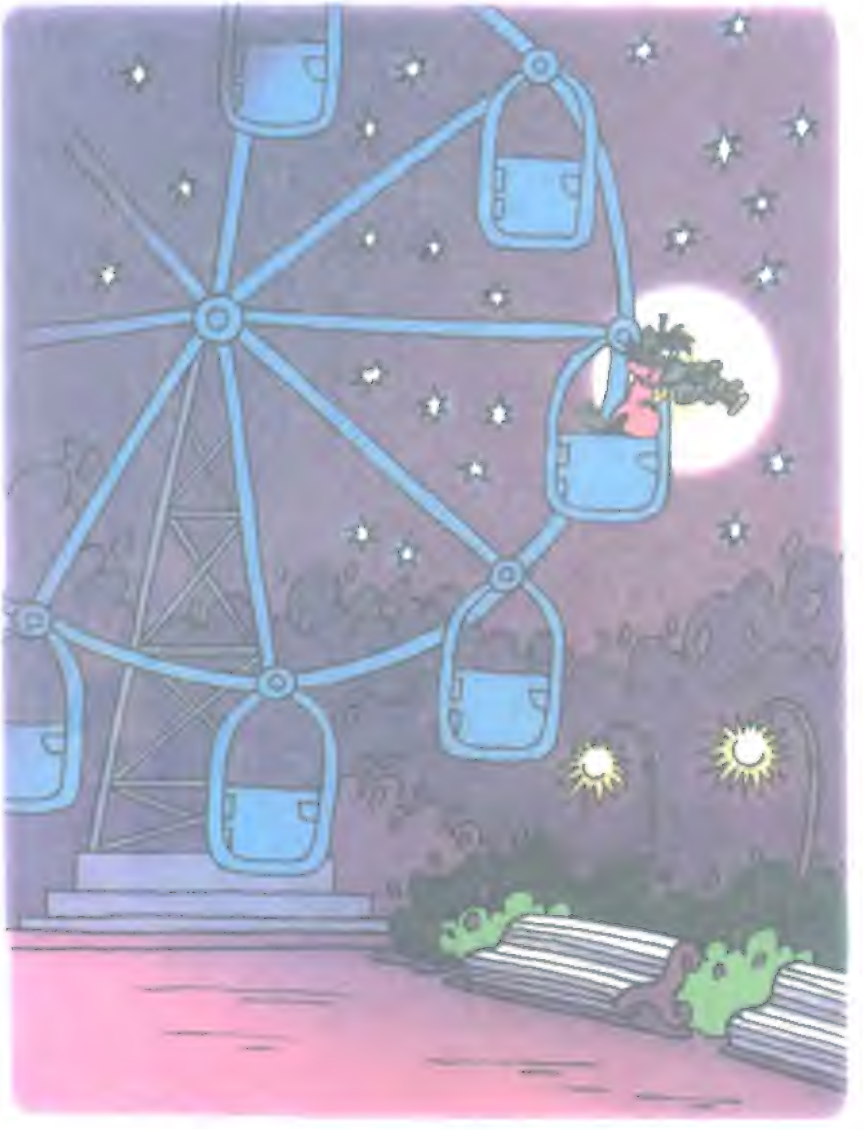

Thật bất ngờ, nó nhìn thấy Thỏ.

- A, Thỏ đây rồi!

Thỏ đang leo lên một chiếc máy bay trò chơi trong công viên.

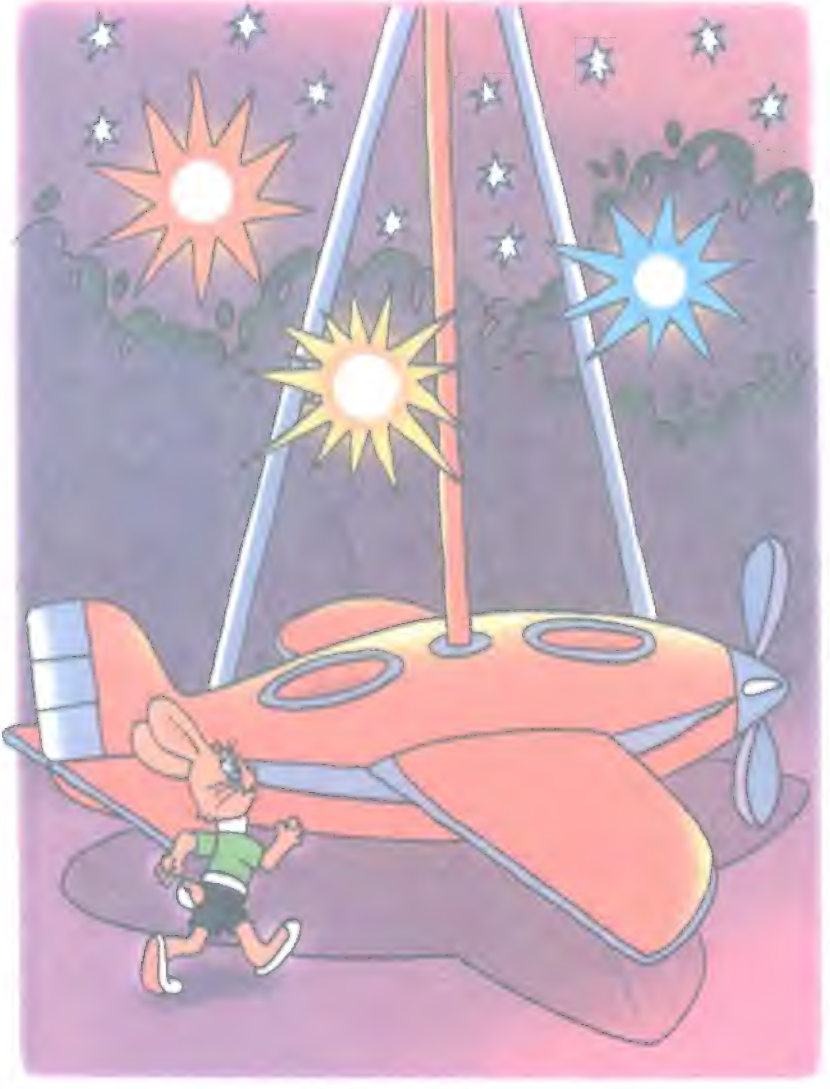

Thỏ ngồi vào buồng lái với vẻ tự tin và phấn chấn lắm. Nó nhanh chóng thắt dây an toàn và không hề biết rằng Sói cũng vừa mới leo lên ngồi ở phía sau mình, cũng đang nhanh tay thắt dây an toàn.

Mày nó. Chiếc máy bay bay vút lên. Sói ngồi sau với tay đinh tom lấy Thỏ nhưng không tới. Suy nghĩ một lát, nó quyết định nơi lòng đáy an toàn.

That không may cho Sói.

Cùng lúc ấy chiếc máy bay lộn ngược xuống, Sói ta bị rơi ra khỏi chiếc máy bay.

Chiếc máy bay cứ thế quay vòng quanh một trục. Khi quay xuống, nó hứng lấy Sói. Còn khi quay lên, nó lại hất tung Sói ra.

Hết giờ chơi, chiếc máy bay bay chậm dần rồi dừng hẳn.

Thỏ rời khỏi buồng lái, tung tăng đi tìm trò chơi khác. Thám tử không thèm ngoảnh lại nhìn Sói đang mừng tủi nhớ mẹ.

Trò chơi tiếp theo của Thỏ là ở *"Nhà cười"*. Thỏ nhảy chân sáo, tay cầm tấm vé cầm vào sừng bác Tê Giác và vui vẻ bước vào phòng.

Đó là một căn phòng toàn gương la gương. Ở đó có đầy đủ mọi loại gương, từ gương lồi, gương lõm, đến cả gương cong.

Thỏ nhìn vào một tấm gương và thấy mình khẳng khiu như que tăm. Rồi quay sang một tấm gương khác. Thỏ thấy mình béo ú, tròn quay trông thật ngộ.

Thỏ cứ thế soi mình vào tất cả những tấm gương có trong phòng cười rồi ôm bụng cười sặc sụa.

Thỏ không hề hay biết rằng Sói đang ở sau lưng mình và cũng cười nhiều không kém.

Vừa bám sát Thỏ, Sói vừa nhủ thầm: *"Cười người hôm trước hôm sau người cười"* đó nha Thỏ con.

Bất thình lình Sói nhìn vào một tấm gương.

- Gì thế này?

Trong gương là một chú Thỏ cơ bắp cuồn cuộn cứ như là một lực sĩ thể hình đang thót bụng gồng mình lên trông thật oai vệ.

Con Sói lại nhìn thấy mình trông thật thảm hại, người chỉ còn lại toàn xương là xương thôi.

Sau những tràn cười đùa thỏa thuê, Thỏ quay lại nhìn thấy Sói đang nhe nanh.

- Ôi!

Thỏ sợ hãi nhìn quanh.

Thỏ nhìn thấy cái công tắc điện. Nhanh như chớp, Thỏ nhảy lên đưa tay ấn nút

Đèn trong phòng vụt tắt. Cả phòng tối om, chỉ nhìn thấy đôi mắt của Sói ma thôi.

Sói mò mẫm, quơ tay múa chân trong phòng tối, hy vọng sẽ tóm được Thỏ.

A, tóm được rồi nhé! - Sói sung sướng thốt lên.

Nhưng khi chạm tay vào thì ...

Đèn bật sáng.

Sói bàng hoàng nhận ra đó không phải là tai Thỏ mà là sừng của bác Tê Giác.

Tê Giác giận dữ khi thấy Sói đang nắm chặt sừng của mình. Bác gầm gừ rồi dùng hết sức lắc thật mạnh.

Sói hoảng hốt vắt chân lên cổ bỏ chạy, đâm sầm vào bức tường phía trước.

Cuộc rượt đuổi lại tiếp tục.

Thỏ vắt chân lên cổ chạy, theo sau là Sói. Thỏ chạy đến một căn nhà, tông cửa lao vào.

Nhưng đó không phải là nhà mà là một cái sân khấu hình vòng cung.

Vậy là hết đường chạy của Thỏ rồi!

Cửa sau khẩu lại bật mở.

Sói xuất hiện. Thở dốc. Mồ hôi nhễ nhại.

Cả sau khấu ầm vang tiếng vỗ tay. Khấu già lại ngờ là cuộc cùng anh hề cùng xuất hiện.

Nhạc nổi lên. Sói cúi rạp người với một kiểu chào điệu nghệ.

Sói đang muốn cho khán giả thưởng thức một màn trình diễn hấp dẫn.

Nghĩ thế, Sói liền ôm eo Thỏ nhảy một bản tăng-gô. Sói quay Thỏ mấy vòng, cười khảy đúng kiểu mèo vờn chuột.

Lúc thì Sói tăng Thỏ lên cho Thỏ xoay mấy vòng, lúc lại đu Thỏ trong những bước nhảy êm đềm.

Bản nhạc kết thúc. Màn sân khấu từ từ khép lại.

Thế là hết! Đời Thỏ coi như xong!

Sói đi Thỏ vào góc đàn dương cầm.

Thỏ nhanh mắt nhìn thấy nắp đàn để mở và ..

Thỏ nhanh nhẹn nhảy lên gạt cây chông nắp đương cầm sập xuống.

- Ram!

Đuôi Sói bị kẹp chặt vào trong đó.

Sói cố hết sức kéo nhưng không tài nào dứt ra được. Không những vậy, Sói còn lôi cả cây đàn theo mình.

Màn sân khấu lại được kéo ra. Thỏ cúi chào khán giả và thủng thẳng đi ra cửa. Nhìn thấy Sói vừa đi vừa kéo theo cây đàn, khán giả được một trận cười no nê.

Sói cầm micro, đưa tay ra hiệu cho khán giả im lặng. Rồi đột nhiên Sói hét vào micro:

- Thỏ, chú mày nghe đây chưa?

Tiếng loa vọng lại: *"Nghe... chưa, nghe... chưa...?"*

- Thỏ, chú mày nghe đây chưa?

Thỏ dừng lại, nhìn lên chiếc loa thùng, phấy tay:

- Nghe! Nghe rồi!

Sói thở dốc, lấy hết sức lực còn lại gào lớn vào micro:

- THỎ, HÃY ĐỢI ĐÂY!

Nói rồi, Sói giận dữ ném micro vào một xó.

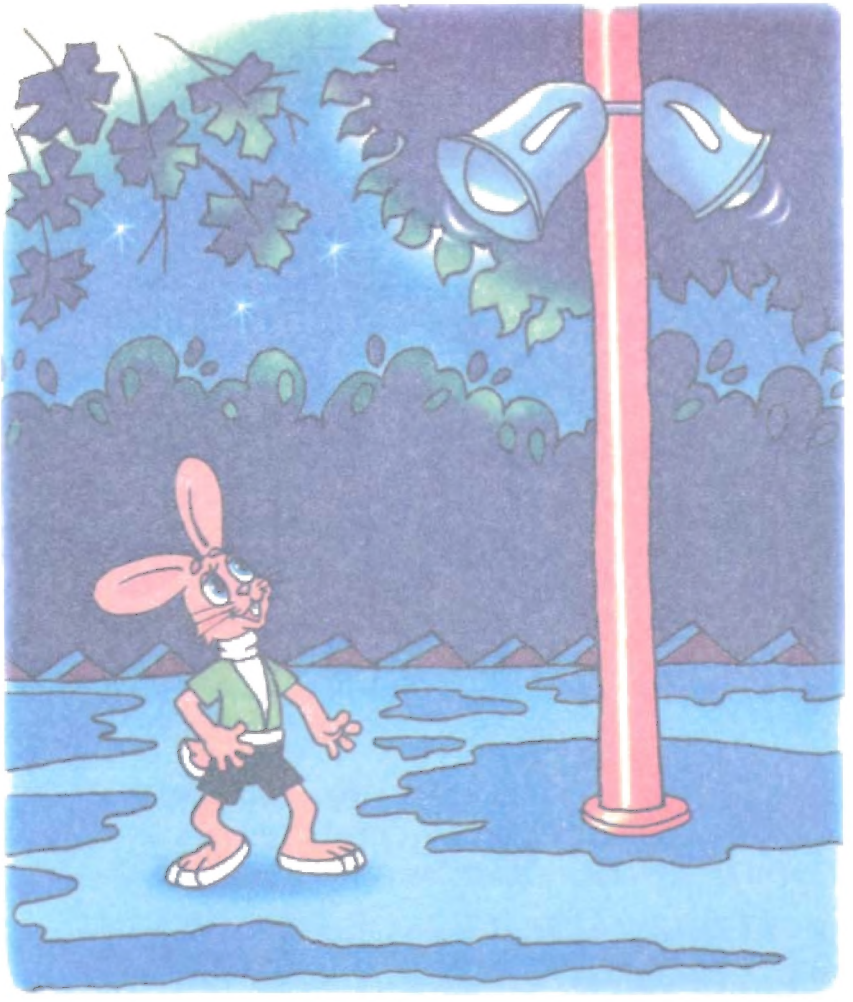

F. Kamov A. Kudrianski A. Khait

Hãy đợi đấy!

TẬP 1

First News

Chịu trách nhiệm xuất bản:
ĐỖ THI PHẤN

Biên tập : Hoàng Tân
Trình bày : First News
Sửa bản in : Hoàng Tân
Vẽ tranh : Họa sĩ A. Ahr
Thực hiện : First News – Tri Việt

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HÓA SÀI GÒN
310 Trần Hưng Đạo - Quận 1, TP. HCM
ĐT: 8376585 - Fax: 84.8. 8376586 - Email: nxbsaigon@vnn.vn

Số lượng 3.000 cuốn khổ 14.5x20.5 cm tại cty TNHH 1 thành viên In Phương Nam (160/13 Đội Cung, Q.11, TP.HCM). Giấy ĐKKHXB số 65-2009/CXB/222-01/VHSG cấp ngày 25/03/2009. Giấy trích ngang số 105/QĐ - VHSG. In xong và nộp lưu chiểu quý II/2009

F. Kamov A. Kudrianski A. Khait

Hãy đợi đấy!

1

BỘ TRUYỆN TRANH NỔI TIẾNG THẾ GIỚI VỀ CUỘC ĐỐI ĐẦU LÝ THÚ GIỮA GÀ SÓI VÀ CHÚ THỎ THÔNG MINH

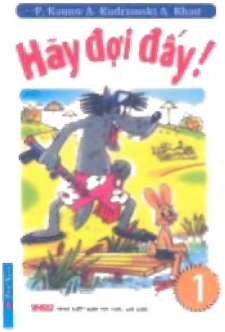

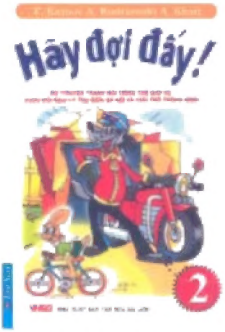

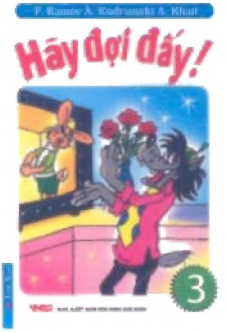

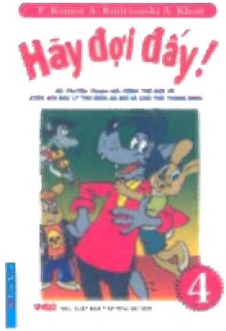

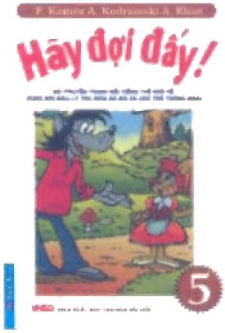

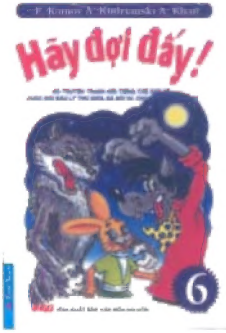

việt nam nhất
vietnamthebest

First News

CÔNG TY VĂN HÓA SÁNG TẠO TriViệt

11H Nguyễn Thị Minh Khai, Q.1, TP. HCM - Tel: (08) 38227979 - Fax: 38224560

Email: triviet@firstnews.com.vn - Web: www.firstnews.com.vn

HÃY ĐỢI ĐẤY - TẬP 1

8 935086 809228

GIÁ: 24.000 ĐỒNG